

**Aleksander Czacki, Dominik  
Maciołek, Juliusz Leszczyński,  
Lesław Runge, Mieczysław Cincio,  
J. Z., Jerzy Sobczak**

---

## **Kronika : z życia izb adwokackich**

---

Palestra 18/6(198), 103-116

---

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej [bazhum.muzhp.pl](http://bazhum.muzhp.pl), gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

## B.

### Z życia izb adwokackich

#### Izba gdańska

Zorganizowane prawo czy unormowana organizacja. Odczytem adwokata Kazimierza Ogródzkiego pt. „Prawo a organizacja i zarządzanie” rozpoczęła swą działalność w dniu 4 kwietnia br. Komisja Nauk Prawnych Gdańskiego Towarzystwa Naukowego. Do sali odczytowej GTN przy ul. Grodzkiej w Gdańsku przybyli liczni goście, zaproszeni spośród przedstawicieli środowiska naukowego i zawodów prawniczych (sądownictwa, prokuratury, arbitrażu gospodarczego, palestry i radców prawnych).

Przewodniczący komisji doc. dr hab. Edwin Rozenkranz, witając przybyłych, wyraził zadowolenie, że nauka i praktyka reprezentowane są tak szeroko, co może dać początek ścisłemu współdziałaniu na przyszłość.

Prelegent, opierając się na swym wieloletnim doświadczeniu adwokata

oraz na znajomości spraw naukowej organizacji, przedstawił drogi dotychczasowego rozwoju tej organizacji i osiągnięte w tej mierze sukcesy w naszym stuleciu oraz jej rolę i znaczenie w socjalizmie jako dźwigni postępu techniczno-ekonomicznego, a następnie omówił szeroką już dziś penetrację organizacji i zarządzania, podkreślając zarazem dominującą rangę tej dyscypliny wiedzy również na styku z prawem. Mówca wysunął postulat wprowadzenia jej do studiów i praktycznych zastosowań. W efekcie zorganizowanego prawa i nowoczesnych metod pracy prawników prelegent rokował wyzwolenie ogromnych rezerw pamięci i czasu dla tych wartościowych kadr naukowo-zawodowych.

Dyskusja uzupełniła odczyt wieloma cennymi uwagami.

*Adw. L. Ostrowski*

#### Izba katowicka

1. W dniu 19 stycznia 1974 r. odbyła się narada kierowników zespołów adwokackich, w której wzięli udział członkowie Rady Adwokackiej, wizytatorzy zespołów adwokackich oraz przedstawiciel Prokuratury Wojewódzkiej w Katowicach.

Referat wprowadzający wygłosił dziekan adw. Henryk Holak. Na wstępie przypomniał on o 50-letniej rocznicy śmierci Włodzimierza Lenina i zalecił zespołom adwokackim uwzględnienie tematyki związanej z działalnością Lenina w doskonaleniu zawodowym adwokatów. Dziekan apelował o dobry klimat pracy w zespołach adwokackich, o właściwą postawę po-

lityczną w wystąpieniach sądowych i o prawidłową treść pism procesowych. Mówca stwierdził, że konieczne jest dążenie do zmniejszenia rażących dysproporcji w obrotach uzyskiwanych przez poszczególnych członków zespołów adwokackich przy uwzględnieniu niezbędnych różnic, jakie wynikają ze zdolności i pracowitości. Niewłaściwe jest udzielanie promes przyjęcia do zespołu osób ubiegających się o wpis na listę adwokatów lub wpisanych na listę z ograniczeniem z art. 70 pkt 3 ustawy o ustroju adwokatury — przed zajęciem stanowiska przez Radę Adwokacką.

Dziekan przypomniał o obowiązku

kierowników zespołów adwokackich informowania na bieżąco Rady Adwokackiej o przebiegu akcji doskonalenia zawodowego i politycznego.

Wicedziekan Miłosz Chmiel dokonał oceny pracy referatów: wizytacyjnego, zespołów adwokackich oraz doskonalenia zawodowego i politycznego. Poinformował on zebranych o pozytywnej ocenie przez naczelne organa adwokatury pracy zespołu wizytacyjnego Rady Adwokackiej w Katowicach i wykonania przez niego (ilościowo i jakościowo) planu wizytacji na rok 1973.

Ocena pracy zespołów adwokackich jest w zasadzie, jeśli chodzi o ogół zespołów — pozytywna. Są jednak jeszcze nieliczne zespoły, w których panuje niewłaściwa atmosfera i stosunki międzyludzkie. W tych zespołach Rada Adwokacka zmuszona była nie uwzględnić kandydatów przedstawionych na kierowników i powierzyć kierownictwo tymczasowo w trybie art. 28 § 2 u. o u.a. Poza tym przy powoływaniu kierowników i zastępców kierowników Rada Adwokacka kierowała się wolą ogółu członków zespołów.

Wicedziekan Miłosz Chmiel stwierdził, że konieczność prawidłowego wykonywania usług prawnych dla ludności podkreślona została ostatnio w przemówieniu Ministra Sprawiedliwości na plenarnym posiedzeniu Naczelnej Rady Adwokackiej. Realizacji tego postulatu ma służyć doskonalenie zawodowe i polityczne. Poza tym istnieje konieczność polepszenia form pomocy udzielanej kolegom w sprawach zawodowych. Kontrolą poziomu pracy zawodowej adwokatów powinny się zająć zebrania członków zespołów. Wizytacje przeprowadzane przez Radę Adwokacką mają na celu przede wszystkim cele instruktażowe, a nie zebranie materiału do postępowań dyscyplinarnych. Poprawa jakości usług adwokatury ma być wkładem do „wydłużonego kroku” ogółu pracujących w dążeniu do poprawy gospodarki kraju. Stąd

apel o projekty usprawniające pracę zespołu adwokackiego.

Zagadnieniem bardzo ważnym w organizacji zespołu adwokackiego jest zagadnienie podziału pracy i dochodu. Nowy arkusz rozliczeniowy daje podstawę do zwalczania uchylania się od pracy przez niektórych członków zespołów adwokackich.

Na zakończenie wicedziekan Chmiel jako I sekretarz POP PZPR przy Radzie Adwokackiej poinformował o pracy organizacji partyjnej i o odbywanych przez nią otwartych zebraniach szkoleniowych, które są właściwą formą kontaktu z całym środowiskiem adwokackim.

Skarbnik Rady Adwokackiej adw. Antoni Suszka przedstawił dane statystyczne dotyczące gospodarki finansowej adwokatury w Izbie: wysokości kosztów administracyjnych Z.A., obrotów itp. Mówca zapowiedział zorganizowanie odrębnego spotkania z kierownikami zespołów adwokackich i księgowymi. Apelowal też do nowo wybranych kierowników Z.A. o dyscyplinę finansową i ścisłe przestrzeganie formalnych aspektów w obrocie finansowym, o terminowość sprawozdawczości Z.A. Dokonał zarazem oceny sytuacji lokalowej zespołów adwokackich. Podkreślił potrzebę mechanizacji pracy w zespołach adwokackich przez stosowanie maszyn liczących, magnetofonów, dyktafonów i kserografów. Oświadczył, że maszyny do pisania zakupione w granicach 5.000 zł Rada Adwokacka sfinansuje. Jako zespoły eksperymentalne w zakresie mechanizacji pracy wytypowano Z.A. Nr 2 w Katowicach i Z.A. Nr 1 w Cieszynie. W toku są starania o zorganizowanie w budynku Sądu Wojewódzkiego w Katowicach powielarni akt, z której obok sądu korzystałyby zespoły adwokackie w Katowicach.

Skarbnik omówił także nieprawidłowości stwierdzone na koncie 34a, wyjaśniając przy tym, że niektóre operacje finansowe przeprowadzone nie-

prawidłowo na tym koncie powinny być dokonywane z funduszu socjalnego.

Członek Rady Adwokackiej adw. Franciszek Kustos jako kierownik referatu zespołów adwokackich omówił nieprawidłowości stwierdzone przez Radę Adwokacką w protokołach zebrań wyborczych zespołów. Dotyczy to zarówno zebrań, na których dokonywano wyboru kierownika i jego zastępcy, jak i podejmowania uchwały o przyjęciu nowych członków. W szczególności w wypadku podjęcia uchwały o przyjęciu nowego członka Z.A. należy przesyłać Radzie Adwokackiej wyciąg z protokołu zebrania — niezależnie od samego protokołu. W dalszym ciągu adw. F. Kustos omówił obecny sposób prowadzenia spraw cudzoziemców dewizowych na podstawie zezwoleń generalnych oraz zezwoleń na prowadzenie poszczególnych spraw. Zwrócił też uwagę na obowiązek przysyłania Radzie Adwokackiej właściwych zawiadomień w tych sprawach w związku z ich ewidencją i sprawozdawczością.

Członek Rady Adwokackiej adw. Zbigniew Jędrzejewski jako kierownik referatu szkoleniowego Rady Adwokackiej zwrócił uwagę na konieczność przestrzegania form szkolenia podanych do wiadomości we wkładce do „Palestry” nr 10 z 1966 r. i wezwał opieszale zespoły do udzielenia odpowiedzi na pismo Rady Adwokackiej z dnia 5 października 1973 r.

Wicedziekan Bolesław Andrysiak jako kierownik referatu osobowego Rady Adwokackiej omówił zagadnienia składu osobowego adwokatów stwierdzając, że w Izbie katowickiej istnieje nadwyżka 13 adwokatów w Katowicach i 30 adwokatów w powiatach.

Adw. Tadeusz Walewski jako wizytator Z.A. zwrócił uwagę na potrzebę uaktywnienia działalności zebrań członków zespołów i dokonywania przez nie kontroli pracy zawodo-

wej. Przypomniat o obowiązku odbywania corocznie w styczniu zebrania sprawozdawczego. Stwierdził nadto, że karty ewidencyjne spraw prowadzonych przez zespół muszą odzwierciedlać na bieżąco gospodarkę finansową zespołu. Podkreślił w końcu konieczność stałego upływniania sum przechodnich na koncie 34.

Adw. Jerzy Sieklucki, kierownik Zespołu Adwokackiego Nr 1 w Cieszynie, podzielił się doświadczeniami z prób mechanizacji pracy w zespole. Kierowany przez niego Zespół korzysta z powielacza i kserografu do kopiowania akt, z magnetofonów do dyktowania korespondencji na taśmę, przepisywaną następnie przez maszynistkę, oraz z maszyny do liczenia. Jako wizytator stwierdza powszechne przeciążenie personelu biurowego zespołów pracami związanymi z dyktowaniem pism procesowych i korespondencji. Mówca poruszył też sprawę koniecznego uregulowania sprawy wydawania przez właściwe organa administracyjne zaświadczeń potrzebnych do uzyskania zwolnienia klientów od kosztów sądowych w związku z częstymi zjawiskami wydawania tych zaświadczeń przez niewłaściwe organa i o niewystarczającej treści. Zwrócił ponadto uwagę na konieczność przestrzegania zasad etyki adwokackiej w sprawach zastępstw bądź obron prowadzonych przez dwóch adwokatów.

Adw. Aleksander Borecki, kierownik Z.A. Nr 2 w Katowicach, poparł projekt zorganizowania powielarni akt w budynku Sądu Wojewódzkiego w Katowicach i poinformował o pozytywnych wynikach doświadczeń korzystania przez członków zespołu z magnetofonów, które mogą zastąpić dyktafony.

Zastępca Prokuratora Wojewódzkiego w Katowicach wiceprokurator Jan Boboń stwierdził potrzebę spotkań kierownictwa Prokuratury Wojewódzkiej z szerokim aktywem adwokatury Izby katowickiej, wyrażając zarazem

zadowolenie z zaproszenia na naradę kierowników Z.A. Ważnym zagadnieniem jest udział adwokatów w karnym postępowaniu przygotowawczym. Analiza tego udziału w skali krajowej za czwarty kwartał 1972 r. i pierwszy kwartał 1973 r. dała podstawę do szeregu uwag krytycznych co do postępowania zarówno adwokatów jak i prokuratorów. Należałoby więc podjąć odpowiednie współdziałanie dla usprawnienia obecnego stanu rzeczy. Mówca podkreślił z uznaniem spadek spraw dyscyplinarnych adwokatów w Izbie katowickiej, co świadczy o poprawie pracy adwokatów i właściwym doborze nowych kadr. Również postawa adwokatów na rozprawach nie budzi w zasadzie zastrzeżeń. W sprawach dyscyplinarnych o naruszenie wolności słowa nie ma zakazu stawiania prokuratorów jako świadków, a kierownictwo Prokuratury Wojewódzkiej chce być tylko o tym informowane, by orientować się w przyczynach wezwań prokuratorów.

Dziekan H. Holak podsumował dyskusję i zapewnił, że Rada Adwokacka rozważy dokładnie wypowiedzi wszystkich dyskutantów.

2. W dniu 9 lutego 1974 r. zorganizowana została przez Koło ZBoWiD przy Radzie Adwokackiej w Katowicach akademii z okazji 29 rocznicy wyzwolenia Górnego Śląska i Zagłębia. Na akademii zostały wygłoszone 2 referaty: „Sądownictwo wojskowe w II wojnie światowej” oraz „Strategiczne założenia wyzwolenia Śląska i Zagłębia”. Pierwszy z referatów wygłosił zastępca szefa Wojskowego Sądu Garnizonowego w Katowicach ppłk. Józef Machański, drugi — dziekan adw. ppłk. Henryk Holak.

3. W dniu 16 lutego 1974 r. odbyło się w lokalu Rady Adwokackiej spotkanie członków Prezydium Rady Adwokackiej z adwokatami emerytami i rencistami. Podczas spotkania dziekan Rady Adwokackiej adw. Henryk Ho-

lak powitał w serdecznych słowach zebranych adwokatów emerytów i rencistów zapewniając ich, że Rada Adwokacka żywo interesuje się ich losem i popiera wszystkie inicjatywy zmierzające do poprawy ich spraw socjalno-bytowych.

Dziekan wystąpił z inicjatywą wydania książkowego pamiętników adwokatów Izby katowickiej i zaproponował, by Zarząd Koła Emerytów i Rencistów zajął się zorganizowaniem tej akcji. Poinformował również zebranych, że Rada Adwokacka zamierza zorganizować w Katowicach Klub Adwokata.

W imieniu zebranych zabrakł głos przewodniczący Koła Emerytów i Rencistów adw. Tadeusz Walewski. Podziękował on Prezydium Rady Adwokackiej za zorganizowanie spotkania, które jest jednym z dowodów życzliwego ustosunkowania się Rady Adwokackiej do spraw socjalno-bytowych adwokatów emerytów i rencistów. Zapewnił ze swej strony, że członkowie Koła są wdzięczni za życzliwy stosunek Rady Adwokackiej do wszystkich postulatów i przedsięwzięć zmierzających do poprawy ich spraw socjalno-bytowych. Oświadczył również, że Zarząd Koła bardzo chętnie zajmie się popularyzowaniem wśród swoich członków zamierzeń dziekana Rady Adwokackiej i zobowiązuje się udzielić ze swej strony najdalej idącej pomocy w ich realizacji.

Zaznaczyć należy, że Koło Emerytów i Rencistów w Izbie Katowickiej jest dobrze zorganizowane i zarząd jego pracuje planowo. Liczy ono 88 członków, z czego 34 członków pracuje w zespołach adwokackich w ograniczonym zakresie, 19 członków pracuje w charakterze radców prawnych, a reszta, tj. 35 członków nie podjęła dodatkowego zatrudnienia. Z ogólnej liczby członków Koła 14 emerytów otrzymuje dodatek wyrównawczy do emerytury z Funduszu Samopomocy Koleżeńskiej.

4. Pisemny egzamin adwokacki w sesji wiosennej przeprowadzony został w dniach 14 i 16 marca 1974 r., a ustny — w dniach 22 i 23 marca 1974 r.

Egzamin zdawało 11 aplikantów, w tym 8 z Izby katowickiej, 2 z Izby opolskiej i 1 z Izby koszalińskiej. Sześć osób złożyło egzamin z wynikiem bardzo dobrym, pięć — z wynikiem dobrym.

Przedstawiciel Naczelnej Rady Adwokackiej stwierdził z uznaniem dobre przygotowanie kandydatów oraz wysoki poziom egzaminu.

5. Na Okręgowym Zjeździe Zrzeszenia Prawników Polskich w Katowicach w dniu 24 marca 1974 r. Wice-

prezes Zarządu Głównego, Wiceminister Sprawiedliwości Tadeusz SKÓRA udekorował 34 działaczy ZPP Złotą odznaką Zasłużonego Działacza ZPP. Wśród odznaczonych znaleźli się adwokaci: Jadwiga Aleksandrowicz, Eugeniusz Cyrański, Aleksander Czacki, Teofil Hoppe, Aleksander Lipiński, Kazimierz Miksiewicz, Zbigniew Obalewski, Robert Rudniewski, Jerzy Sieklucki, Alfred Stella, Bolesław Stępniewicz, Józef Szczeklik, Tadeusz Walewski i Jerzy Zdziebkowski.

W imieniu odznaczonych podziękował za zaszczytne wyróżnienie adw. Aleksander Czacki.

*Adw. Aleksander Czacki*

### Izba koszalińska

1. Szkolenie zawodowe. W dniu 30 marca 1974 r. w lokalu Rady Adwokackiej w Koszalinie odbyły się zorganizowane przez Radę Adwokacką kolejne zajęcia szkoleniowe z udziałem adwokatów i aplikantów adwokackich prowadzone przez prof. dra Tadeusza Nowaka, prodziekana Wydziału Prawa i Administracji UAM w Poznaniu, na temat: „Rola adwokata w postępowaniu przygotowawczym”. Wykładowca przedstawił m.in. dwa teoretyczne modele postępowania karnego: 1) kontradiktoryjne postępowanie przygotowawcze plus obowiązujące postępowanie jurysdykcyjne i 2) obowiązujące postępowanie przygotowawcze plus zmodernizowane postępowanie jurysdykcyjne (bez akt).

2. Problem kosztów postępowania karnego. Na zebraniu Koła Obrońców Wojskowych w dniu 1 grudnia 1973 r. wysunięto w dyskusji „zastrzeżenia co do nowych przepisów o kosztach w sprawach karnych, które w pewnym sensie, jak to już sygnalizuje praktyka, mogą wpłynąć na ograniczenie wnoszenia środków odwoławczych”.

3. Wizyta w KW PZPR. Dziekan Rady Adwokackiej adw. Czesław Bielicki złożył w dniu 4 kwietnia 1974 r. wizytę w KW PZPR w Koszalinie. Dziekan przedstawił kierownikowi Wydziału Administracyjnego Władysławowi Orłowskiemu wyniki pracy zawodowej i działalności społecznej koszalińskiej adwokatury w 1973 r. i zaprosił go do udziału w tegorocznym Zgromadzeniu Delegatów. Kierownik Wydziału interesował się zarówno przedstawionym mu sprawozdaniem jak i planami działalności w bieżącym roku, zwracając m.in. uwagę na zadania podejmowane dla uczczenia XXX-lecia PRL.

4. Wizyta w WK SD. W dniu 4 kwietnia 1974 r. dziekan Rady Adwokackiej złożył wizytę przewodniczącemu WK SD, posłowi na Sejm, zastępcy przewodniczącego WRN w Koszalinie Alojzemu Czarneckiemu. W toku rozmowy omówiono zagadnienia działalności społecznej adwokatów, a w szczególności ich udziału w pracach rad narodowych. Dziekan zaprosił posła Alojzego Czarneckiego do udziału w tegorocznym Zgromadzeniu Delega-

tów oraz przedstawił mu rezultaty działalności Rady Adwokackiej w Koszalinie w 1973 r.

5. Posiedzenie Rady Adwokackiej. Rada Adwokacka w Koszalinie odbyła kolejne posiedzenie w dniu 20 kwietnia 1974 r.

Podjęto przede wszystkim szereg decyzji w sprawach osobowych. Omówiono też udział Koszalińskiej Izby Adwokackiej w obchodach XXX-lecia PRL i w związku z tym wystosowano w tej sprawie odpowiedni apel.

Przedyskutowano następnie zreferowane przez dziekana adw. Czesława Bielickiego założenia programu socjalnego i postanowiono przedstawić je Zgromadzeniu Delegatów.

Sekretarz Rady adw. Dominik Maciołek omówił zagadnienia dotyczące budowy gmachu zespołów adwokackich i Rady Adwokackiej w Koszalinie.

Kierownik Działu Szkolenia adw.

Leon Kasperski złożył sprawozdanie z odbytego egzaminu adwokackiego apl. adw. Artura Gerlicha (Cziuchów) przed Komisją Egzaminacyjną Rady Adwokackiej w Katowicach. Adw. Leon Kasperski przedstawił także informację o przebiegu odbytej w dniach 30 i 31 marca 1974 r. w Łańcucie ogólnopolskiej konferencji poświęconej szkoleniu aplikantów adwokackich.

6. Spotkanie z Sekretarzem WK SD. Dziekan Rady Adwokackiej adw. Czesław Bielicki spotkał się w dniu 9 kwietnia 1974 r. w Kołobrzegu z sekretarzem WK SD, członkiem Prezydium WRN, przewodniczącym Komisji Przestrzegania Prawa i Porządku Publicznego WRN w Koszalinie mgrem Adamem Rusinowskim. Podczas spotkania omówiono udział adwokatów członków SD w pracach samorządu adwokackiego oraz w działalności rad narodowych.

*Adw. Dominik Maciołek*

### Izba Łódzka

1. Spotkanie Egzekutywy POP z członkami PZPR wchodzącymi w skład komisji Rady Adwokackiej. W dniu 8.II. 1974 r. Egzekutywa POP PZPR Łódzkiej Izby Adwokackiej w Łodzi, z udziałem dziekana Rady dra E. Sindlewskiego, odbyła spotkanie z członkami PZPR działającymi w poszczególnych komisjach Rady Adwokackiej w Łodzi.

Tematem zebrania były sprawozdania z działalności członków Partii w komisjach oraz omówienie zadań na przyszłość. Dyskusja podkreśliła konieczność dalszego zaktywizowania członków Partii oraz rozszerzenia programu prac komisji.

2. Dyskusja nad problemami kodeksu rodzinnego i opiekuńczego w Radzie Adwo-

kackiej w Łodzi. Podejmując inicjatywę posła na Sejm Ziemi Łódzkiej Jerzego Rachowskiego, Egzekutywa POP PZPR Łódzkiej Izby Adwokackiej, działając wspólnie z komórkami organizacyjnymi stronnictw politycznych, zorganizowała w dniu 19 lutego 1974 r. w lokalu Rady Adwokackiej w Łodzi dyskusję poświęconą ocenie praktycznego stosowania przepisów k.r.o. W dyskusji prócz adwokatów wzięli udział także sędziowie. Celem dyskusji było zgromadzenie materiałów służących do wykorzystania na posiedzeniach Sejmowej Komisji Spraw Wewnętrznych i Wymiaru Sprawiedliwości. Według oceny inicjatora dyskusji spełniła ona swoje zadanie.

3. Wizyta adwokatów Izby Łódzkiej u I sekretarza KŁ

PZPR. W dniu 26 lutego 1974 r. adwokaci wybrani do Prezydium Zarządu Okręgu ZPP w Łodzi: dziekan Rady Adwokackiej w Łodzi dr E. Sindlewski oraz członek Rady Adwokackiej adw. Bogdan Schmidt zostali przyjęci przez I sekretarza Komitetu Łódzkiego PZPR Bolesława Koperskiego. I Sekretarz żywo interesował się pracą łódzkich prawników, w tym także adwokatów, w szczególności w dziedzinie krzewienia kultury prawniczej oraz świadomości prawnej społeczeństwa łódzkiego. W spotkaniu uczestniczył prezes Zarządu Okręgu ZPP mgr Jerzy Gawroński.

4. Narada w Łódzkiej Radzie Związków Zawodowych w Łodzi. W dniu 28 lutego 1974 r. przedstawiciele adwokatury Izby Łódzkiej wzięli udział w naradzie zorganizowanej przez łódzką Radę Związków Zawodowych. Przedmiotem narady były problemy sądownictwa społecznego w zakładach pracy. W tej dziedzinie Izbę Łódzką reprezentuje pięciu adwokatów: K. Eckersdorf, B. Przybyszewska, J. Surynowa, Z. Kosakiewicz i B. Schmidt.

5. Otwarte posiedzenie Rady Adwokackiej w Łodzi. W dniu 19 marca 1974 r. odbyło się otwarte posiedzenie Rady Adwokackiej w Łodzi, poświęcone zagadnieniom etyki zawodowej oraz analizie skarg i zażaleń. Było to drugie z kolei otwarte posiedzenie Rady Adwokackiej, które dało kolegom-adwokatom możliwość kolegialnego uczestniczenia w pracach Rady oraz obserwowania przebiegu obrad w najbardziej istotnych sprawach Izby Łódzkiej.

Ta forma pracy organów samorządu sprzyja czynnemu udziałowi kolegów w nakreślaniu podstawowych założeń i kierunków pracy, spotkała się też z powszechnym uznaniem.

6. Wybory do władz ZPP. W dniu 21 marca 1974 r. odbyły się

wybory do Zarządu Okręgu Łódzkiego Zrzeszenia Prawników Polskich w Łodzi.

Spośród adwokatów Izby Łódzkiej do władz Zrzeszenia zostali wybrani: Alicja Dorobczyńska, Janina Kruszewska, Zygmunt Deczyński, Sławomierz Janiszewski, dr Eugeniusz Sindlewski, Bogdan Schmidt i Eugeniusz Zobel.

Dziekan Rady Adwokackiej został wybrany wiceprezesem Zarządu Okręgu, a członek Rady Adwokackiej adw. Bogdan Schmidt — sekretarzem Prezydium.

7. Otwarte zebranie POP PZPR Izby Łódzkiej. W dniu 29 marca 1974 r. odbyło się otwarte zebranie POP PZPR Łódzkiej Izby Adwokackiej w Łodzi. Na zebranie przybył II sekretarz KŁ PZPR dr Kazimierz Łukaszewski, który wygłosił obszerny referat na temat problematyki społeczno-gospodarczej naszego kraju oraz podstawowych założeń rozwoju Łodzi w latach przyszłych. Dr Łukaszewski udzielał odpowiedzi na szereg pytań obecnych osób. Mówca podkreślił znaczenie nowych zadań społeczno-gospodarczych oraz potrzebę umiejętności myślenia nowoczesnymi kategoriami, wybiegającymi naprzód. Ten rodzaj myślenia powinien cechować działaczy politycznych, społecznych i gospodarczych w powiązaniu z ich dyscypliną oraz poświęceniem i poczuciem odpowiedzialności w dziedzinie realizowanych zadań.

Zebraniu przewodniczył I sekretarz POP PZPR Izby Łódzkiej adw. Jan Kielan. W zebraniu udział wzięli kierownik Wydziału Administracyjnego KŁ PZPR mgr Jacek Surmacki oraz członek Plenum KŁ PZPR prezes Sądu Wojewódzkiego w Łodzi mgr Jerzy Gawroński.

8. Zebranie kierowników zespołów adwokackich Izby Łódzkiej. W dniu 30 marca 1974 r. odbyło się w lokalu Rady Adwokackiej w Łodzi kolejne zebranie kierow-



ników zespołów adwokackich Izby łódzkiej, na którym omawiano aktualne problemy adwokatury tej Izby. W zebraniu wziął udział sędzia Sądu Wojewódzkiego A. Józefowicz, kontynuując w ten sposób zapoczątkowany cykl spotkań wzajemnych przedstawicieli sądownictwa i adwokatury okręgu łódzkiego.

9. Odznaczenia adwokatów Izby łódzkiej. Odznaką Zasłużonego Działacza Ligi Kobiet zostały odznaczone koleżanki: Irena Dogiel-Pionkowska, Regina

Dzięgielewska-Deczyńska oraz Janina Wojciechowska.

Złotymi odznakami Zasłużonego Działacza ZPP zostali odznaczeni koledzy-adwokaci: dr E. Sindlewski, dziekan Rady Adwokackiej w Łodzi, oraz Z. Prądyńska, F. Lach i J. Obuchowicz.

Odznaką „10 Lat w Służbie Narodu” odznaczeni zostali adwokaci J. Pruszyński i W. Tyma.

*Adw. Juliusz Leszczyński*

### Izba poznańska

1. W dniach 18 lutego i 5 marca 1974 r. w lokalach Rady odbyły się należące już do tradycji coroczne spotkania Prezydium Rady Adwokackiej i aktywu partyjnego adwokatury z Kierownictwem Sądu Wojewódzkiego w Poznaniu z Prezesem drem Lechem Domeradzkim na czele oraz z Kierownictwem Prokuratury Wojewódzkiej w Poznaniu z Prokuratorem Wojewódzkim drem Wojciechem Kłosem na czele.

W obu spotkaniach wzięli udział przedstawiciele Komitetu Wojewódzkiego PZPR w Poznaniu.

Wstępną podstawę dyskusji stanowiły spostrzeżenia i dezyderaty adwokatów zebrane w toku pracy Komisji do spraw współpracy z organami władzy, przedstawione przez jej przewodniczącego. W toku dyskusji i żywej wymiany poglądów stwierdzono, że w zasadzie współpraca adwokatury zarówno z sądami jak i prokuraturami układa się zgodnie i bezkonfliktowo.

Prezes Sądu Wojewódzkiego oraz Prokurator Wojewódzki stwierdzili, że postulaty adwokatury dotyczące wyznaczania terminów rozpraw, przepisывania akt, wzywania na końcowe przesłuchania itp. zostaną w miarę możliwości spełnione.

Również Rada Adwokacka rozważyła szczegółowo uwagi podniesione pod adresem adwokatury w toku dyskusji.

Zarówno Prezes Sądu Wojewódzkiego jak i Prokurator Wojewódzki przekazali zebranym obszernie i wyczerpujące informacje dotyczące pracy i problemów nurtujących podległe im organa — ze szczególnym uwzględnieniem spraw mających znaczenie dla współpracy z adwokatami. Ustalono, że ścisła, konstruktywna współpraca organów samorządowych adwokatury z kierownictwem sądów i prokuratury jest bardzo ważna i przyczynia się do podniesienia na wyższy poziom wymiaru sprawiedliwości, tego zasadniczego celu, do realizowania którego zainteresowane strony zostały powołane.

W toku spotkania stwierdzono konieczność kontynuowania tego rodzaju spotkań, z tym tylko zastrzeżeniem, że należałoby je poprzedzić spotkaniem ścisłego grona przedstawicieli sądownictwa, prokuratury i adwokatury, którzy przygotowaliby konkretny program dyskusji w szerszym gronie przedstawicieli organów wszystkich trzech pionów wymiaru sprawiedliwości. Ze strony Sądu Wojewódzkiego, Prokuratury Wojewódzkiej oraz Rady Adwokackiej powołano 3-osobowe ze-

społy, mające za zadanie uzgadnianie na bieżąco nasuwających się problemów.

2. Zjazd adwokatów wielkopolskich. Rada Adwokacka w Poznaniu, włączając się w nurt ogólnokrajowych uroczystości związanych z XXX-leciem PRL, zorganizowała w dniach 19 i 20 kwietnia 1974 r. Zjazd adwokatów wielkopolskich, poświęcony uczczeniu tej podniosłej rocznicy.

Zjazd miał charakter bardzo uroczysty, szczególnie podkreślony udziałem delegacji zagranicznych przedstawicieli organów adwokatury z miast współpracujących z Poznaniem, a mianowicie z Brna (3 osoby), Cottbusu (3 osoby) i Plovdiwu (4 osoby).

Oficjalne powitanie przybyłych delegacji przez Prezydium Rady Adwokackiej i Egzekutywę POP odbyło się w dniu 19 kwietnia 1974 r. w godzinach przedpołudniowych w lokalach Rady. W powitaniu tym wziął udział Wiceprezes Naczelnej Rady Adwokackiej adw. dr Zdzisław Krzemiński.

Wstępne spotkanie z gośćmi zagrał dziekan adw. Stanisław Maciejewski, witając serdecznie przybyłych gości i dziękując im za przybycie, a następnie w krótkim omówieniu zapoznał gości z organizacją i zadaniami adwokatury PRL. Z kolei przewodniczący przybyłych delegacji, dziękując za zaproszenie i nawiązanie ściślejszych kontaktów, przekazali zebranym informacje o organizacji i zadaniach adwokatury w ich krajach.

Zgodnie z programem właściwe obrady Zjazdu rozpoczęły się w sali sesyjnej w Urzędzie Wojewódzkim w Poznaniu. Zjazd zaszczyli swą obecnością: Wiceminister Sprawiedliwości Adam Zborowski, Prezes Naczelnej Rady Adwokackiej adw. Zdzisław Czeszejko, Kierownik Wydziału Administracyjnego KW PZPR w Poznaniu dr Olgierd Samoliński, Wiceprezes Naczelnej Rady Adwokackiej adw. dr Zdzisław Krzemiński, Przewodniczący WK SD Kazimierz Nowakowski, Wi-

ceprzewodniczący WK ZSL Tomasz Malinowski, Wicewojewoda Poznański Romuald Zysnarski, Wiceprezydent m. Poznania Zbigniew Kmiecniak, Kierownictwa Sądów i Prokuratur, 3-osobowa delegacja adwokatury czechosłowackiej z drem Aloisem Grumlikiem na czele, 3-osobowa delegacja adwokatury Niemieckiej Republiki Demokratycznej z adw. Norbertem Jakobem na czele, 4-osobowa delegacja adwokatury bułgarskiej z adw. Magdą Pantchewą na czele i cała adwokatura wielkopolska.

Zjazd otworzył dziekan Rady adw. S. Maciejewski, witając zaproszonych gości i przybyłych adwokatów członków Izby.

Dziekan Rady wygłosił przemówienie okolicznościowe poświęcone omówieniu tych historycznych, brzemiennych w skutki zdarzeń dziejowych, które umożliwiły nam odzyskanie niepodległości i budowanie ustroju sprawiedliwości społecznej, a obecnie dają powód do radości i dumy z osiągniętych sukcesów. Szczególnie podkreślił dziekan osiągnięcia uzyskane przez Wielkopolan i mieszkańców Poznania, dodając poza tym, że adwokatura poznańska zebrała się właśnie po to, żeby na własnej uroczystości zamianować swe uczucia jedności z całym społeczeństwem Wielkopolski.

Następnie dziekan Rady udzielił głosu I Sekretarzowi POP PZPR adw. M. Kokocińskiemu, który wygłosił referat pt. „XXX-lecie PRL”, przyjęty z zainteresowaniem przez uczestników Zjazdu.

Z kolei dziekan Rady adw. Maciejewski wygłosił referat pt. „Adwokatura wielkopolska w XXX-leciu PRL”, którego tezy w skrócie przedstawiają się następująco:

Adwokatura wielkopolska podjęła na nowo swoją działalność zaraz po ustaniu okupacji, tj. z początkiem 1945 r., w stanie licbowym znacznie zmniejszonym wskutek eksterminacyjnej działalności okupanta hitlercw-

skiego. Początkowo liczyła ona 324 członków. Liczba ta z biegiem lat rosła i obecnie oscyluje wokół liczby 400 adwokatów. Równolegle zwiększał się także procentowy przyrost kobiet.

Od 1945 r. zostało skreślonych z listy adwokatów Izby poznańskiej 242 kolegów, w większości wskutek śmierci.

W 1964 r. wprowadzono w drodze ustawodawczej zakaz łączenia zawodu adwokata wykonującego praktykę z jakimkolwiek stanowiskiem pozaadwokackim. Z wpisanych wówczas na listę 432 kolegów — 295 opowiedziało się za praktyką adwokacką.

W roku 1952 wprowadzono po raz pierwszy zespoły adwokackie jako doskonalszą formę organizacyjną wykonywania zawodu adwokata. Przystąpiła do niej cała adwokatura z wyjątkiem 7 kolegów, którzy nadal prowadzili prywatne kancelarie.

Od 1964 r. po dzień dzisiejszy można wykonywać zawód adwokata tylko w zespole adwokackim.

Początkowo było 18 zespołów; liczba ta wzrosła w 1953 r. do 26. Obecnie mamy 44 zespoły, z czego 12 w m. Poznaniu, a w miastach powiatowych, będących siedzibami sądów powiatowych, 32 zespoły. Powołanie zespołów adwokackich wymagało przede wszystkim odpowiednich pomieszczeń. Trudności stopniowo przezwyciężano, wydając na to z funduszy samorządu adwokackiego około 3.373.800 zł. Obecnie są niestety jeszcze nieliczne zespoły, i to przeważnie pozapoznańskie, które działają w nieodpowiednich warunkach lokalowych.

Stopniowo pogłębiał się coraz bardziej duch zespołowości wśród adwokatów, a również ludność uznawała zespoły za odpowiedzialną dla siebie formę korzystania z usług prawnych.

Obok adwokatów zespołonych mamy prawie 25% całej adwokatury na stanowiskach radców prawnych, którzy działalnością swą chronią interesy

prawne uspołecznionych zakładów pracy.

Od roku 1952 działa w adwokaturze Fundusz Samopomocy Koleżeńskiej, udzielający zapomóg kolegom na wypadek niemożności wykonywania zawodu wskutek starości, inwalidztwa czy choroby. Zapomogi te były początkowo dorywcze i okresowe, obecnie zaś są one stałym uzupełnieniem oficjalnych rent i emerytur do kwoty 2.400 zł miesięcznie dla adwokatów i 1.200 zł miesięcznie dla pozostałych po nich członków rodziny. Obecnie z Funduszu tego korzysta u nas 49 kolegów oraz 42 wdowy i sieroty.

Niezależnie od Funduszu Samopomocy Koleżeńskiej działa przy Radzie Adwokackiej Fundusz Pośmiertny, który w razie śmierci adwokata wypłaca rodzinie zmarłego 30.000 zł.

Przy Radzie Adwokackiej istnieje też Kasa Pożyczkowo-Zapomogowa, działająca na zasadzie dobrowolności członkostwa.

Dopływ młodych kadr do adwokatury odbywa się zasadniczo przez aplikację adwokacką. Liczba aplikantów adwokackich w roku 1945 wynosiła 14 osób, następnie zaś wahała się od 10 w 1947 r. do 42 w 1954 r. Obecnie mamy 30 aplikantów. Aplikanci są szkoleni w zespołach adwokackich pod kierunkiem wyznaczonego przez kierownika zespołu patrona, a oprócz tego przez Radę Adwokacką na cotygodniowych wykładach.

Podnoszenie poziomu zawodowego ogółu adwokatów, zwane doskonaleniem zawodowym, przybierało w okresie 30 lat różne formy. Obecnie prowadzone jest szkolenie w ramach zespołów adwokackich lub w grupach zespołów, a ponadto organizowane są szkolenia zamknięte (dwu - lub trzydniowe), jeden lub dwa razy w ciągu roku.

Stojąca na straży etyki zawodu adwokackiego Komisja Dyscyplinarna rozpatrzyła w okresie minionego 30-lecia ogółem 427 spraw; w liczbie tej za-

padły orzeczenia uniewinniające w 135 wypadkach, udzielono 139 upomnień, 88 nagan, wymierzono 10 kar pieniężnych, zawieszono w 50 wypadkach wykonywanie zawodu, w 5 sprawach pozbawiono prawa wykonywania zawodu adwokackiego, w jednym orzeczo przeniesienie siedziby i w jednym wydalenie z adwokatury.

Organy samorządu adwokackiego, ukonstytuowane samorzutnie 2 maja 1945 r., zastąpione zostały przez powołane organy w drodze nominacji przez Ministra Sprawiedliwości. Od roku 1956 organy te powoływano i zmieniano na podstawie bezpośrednich wyborów na zgromadzeniu ogółu adwokatów Izby. Od roku 1964 wybory te dokonywane są przez delegatów wybieranych przez zespoły adwokackie i przez adwokatów wpisanych na listę, lecz nie wykonujących zawodu w zespole. Kadencja trwa obecnie 3 lata.

Obok pracy zawodowej adwokatura poznańska od chwili odzyskania niepodległości włączyła się czynnie w nurt życia społeczno-politycznego. Adwokaci poznańscy byli członkami Krajowej Rady Narodowej, Sejmu, rad narodowych wszystkich szczebli, członkami komitetów Frontu Jedności Narodu, działaczami organizacji masowych, takich jak Towarzystwo Przyjaźni Polsko-Radzieckiej, Liga Obrony Kraju, Zrzeszenie Prawników Polskich itd.

Wielu adwokatów należy do partii i stronnictw politycznych. Przy Radzie Adwokackiej działa Podstawowa Organizacja Partyjna jako inspirator wielu jej decyzji. Działają także Koła grupujące adwokatów-członków Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego i Stronnictwa Demokratycznego.

Za swoją pracę polityczną i społeczną oraz zawodową wielu adwokatów uzyskało zaszczytne i wysokie odznaczenia państwowe, zarówno wojskowe jak i cywilne, honorowe odznaki wojewódzkie i miasta Poznania, a

także liczne odznaczenia honorowe nadawane przez organizacje masowe.

\*

Referatem dziekana zakończono pierwszy dzień obrad Zjazdu. W godzinach wieczornych wszyscy uczestnicy Zjazdu wraz z zaproszonymi gośćmi wzięli udział w przedstawieniu opery „Straszny Dwór” Moniuszki w Teatrze Wielkim w Poznaniu.

Po przedstawieniu trzy zespoły adwokackie poznańskie (Zespół Nr 7, Zespół Nr 13 i Zespół Nr 14) gościli w swych lokalach delegacje zagraniczne, zapoznając Kolegów czeskich, bułgarskich i niemieckich z warunkami pracy i organizacją pracy zespołowej.

W dniu 20 kwietnia 1974 r. podjęto dalsze obrady Zjazdu. Dziekan wezwał na wstępie do uczczenia minutą ciszy pamięci Kolegów, którzy opuścili nasze szeregi w minionym XXX-leciu.

Następnie zabrał głos Wiceminister Sprawiedliwości Adam Zborowski, który wskazał na wyjątkowo wielki wkład adwokatury poznańskiej w szeroko pojętym wymiarze sprawiedliwości, wielką aktywność środowiska i jego społeczne zaangażowanie. Z wielkim aplauzem przyjęto oświadczenie Wiceministra, że można mówić nie tylko o udziale adwokatury wielkopolskiej jako jednym ze współczynnیکów wymiaru sprawiedliwości, ale i o współpartnerstwie.

Wiceprezes NRA adw. dr Z. Krzemiński, po zabraniu głosu w imieniu Prezydium NRA i Prezesa adw. Z. Czeszejki, podkreślił wielką prężność Izby poznańskiej zaznaczając, że nie przypadkiem właśnie ta Izba rozpoczęła jako pierwsza w kraju obchody XXX-lecia PRL.

Następnie dziekan Rady udzielił kolejno głosu przewodniczącym delegacji adwokatów: z Brna — drowi Aloisemu Grumlikowi, z Płowdiwu — adw. Magdzie Pantchewej i z Cottbusu — adw. Norbertowi Ja-

kobowi, którzy wygłosili krótkie przemówienia, podkreślając w nich szczególną serdeczność przyjęcia i braterskie więzy łączące ich z przyjaciółmi z Polski.

W następnym punkcie programu Wicedziekan Rady adw. dr Stanisław Wąsowicz omówił w swym referacie rozwój prawa karnego w XXX-leciu PRL, a członek Rady adw. Witold Knoppek — rozwój prawa cywilnego w XXX-leciu PRL.

Bezpośrednio po zamknięciu obrad Zjazdu zaproszeni goście, delegacje zagraniczne oraz Prezydium Rady złożyli hołd poległym za wolność bohaterom, składając wieńce przed pomnikiem na Cytadeli Poznańskiej i pomnikiem Powstańców Wielkopolskich.

Prezydium Rady podejmowało w godzinach popołudniowych zaproszonych gości i delegacje zagraniczne na

uroczystym bankiecie w salach hotelu „Merkury”. Natomiast w godzinach wieczornych w salach hotelu „Merkury” zorganizowano z okazji Zjazdu wieczór taneczny, na którym jeszcze raz spotkali się poza zaproszonymi gośćmi licznie zebrani członkowie Izby. Wieczór upłynął w miłej, koleżeńskiej i serdecznej atmosferze.

W dniu 21 kwietnia Prezydium Rady zorganizowało dla członków delegacji zagranicznych zwiedzanie autokarem miasta Poznania oraz wyjazd na teren województwa w celu pokazania cenniejszych zabytków regionu. Po powrocie z tej miłej wycieczki delegacje zagraniczne pożegnano w lokalach Rady, wręczając im pamiątkowe upominki.

*Adw. Lesław Runge*

### Izba rzeszowska

1. Zobowiązania adwokatury rzeszowskiej dla uczczenia XXX-lecia Polski Ludowej. W związku ze zbliżającym się jubileuszem XXX-lecia Polski Ludowej Rada Adwokacka, po przeprowadzonej na wniosek I sekretarza POP PZPR Rady Adwokackiej dyskusji co do sposobu uczczenia tego jubileuszu przez adwokaturę rzeszowską, uchwałą z dnia 11 kwietnia 1974 r. postanowiła wezwać wszystkie zespoły adwokackie, adwokatów radców prawnych oraz adwokatów emerytów i rencistów do:

- 1) przyspieszenia realizacji apelu Rady z dnia 28 grudnia 1973 r., zawartego z uchwały Rady z tejże daty, o ofiarowanie książek dla Towarzystwa Łączności z Polonią Zagraniczną „Polonia” w Warszawie;
- 2) rozszerzenia kontaktów ze wszystkimi Domami Dziecka na terenie województwa w zakresie uregulo-

wania stanu prawnego wychowanków Domów Dziecka;

- 3) rozszerzenia akcji dalszego fundowania książeczek mieszkaniowych dla wychowanków Domów Dziecka, uznając tę akcję za permanentną i stałą;
- 4) złożenia przez każdego członka Izby — z wyjątkiem adwokatów-rencistów i emerytów — jednorazowej składki na Centrum Zdrowia Dziecka w kwocie nie mniejszej niż 100 zł.

Na powyższy apel Rady wszystkie zespoły Izby przesłały już do dnia 23 kwietnia 1974 r. pod adresem Rady i-mienny wykaz adwokatów-członków tych zespołów, którzy zadeklarowali się wpłacić kwotę po 100 zł każdy i kwotę tę faktycznie wpłacili, tak że na rachunek Rady Adwokackiej w PKO w Rzeszowie Nr konta 9-9-1713 wpłynęła z tego tytułu kwota 15.400 zł.

Wpłacając składki na ten cel rów-

nież adwokaci-radcowie prawni i w związku z tym Rada w najbliższych dniach przekaże kwotę około 20.000 zł na właściwy rachunek budowy Centrum Zdrowia Dziecka w Warszawie.

Ten spontaniczny odruch społeczności adwokackiej Izby rzeszowskiej świadczy o właściwym stosunku naszej palestry do wszelkich poczynąń władz samorządowych adwokatury dla uczczenia jubileuszu XXX-lecia Polski Ludowej.

Wpływają też książki; przeciętnie każdy adwokat zadeklarował 10 pozycji wydawniczych. Zakłada się też dodatkowe książeczki mieszkaniowe dla najmłodszych przebywających w Państwowych Domach Dziecka. Już pierwsze wyniki realizacji apelu Rady w tym względzie wskazują na to, że uchwała Rady zostanie wykonana jeszcze w miesiącu maju 1974 r.

Niezależnie od tej formy czynów adwokatury rzeszowskiej adwokaci złożyli deklarację o gotowości pracowania odpowiedniej liczby godzin w czynach społecznych przy pracach związanych z uporządkowaniem miasta, a w szczególności terenów nad rzeką Wisłok jak również wokół nowo wzniesionych gmachów urzędów i instytucji.

Rada Adwokacka w Rzeszowie, chcąc wyrazić uznanie i podziękowanie adwokatom naszej Izby za ich pracę zawodową, społeczną i polityczną w okresie XXX-lecia PRL, wystąpiła do Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Rzeszowie o przyznanie 32 odznak „Zasłużony dla województwa rzeszowskiego”.

2. Zbiórka książek dla Filii Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Rzeszowie oraz dla Towarzystwa „Polonia”. Rada Adwokacka w Rzeszowie podjęła ostatnio szereg czynnych inicjatyw w zakresie pracy społecznej, kulturalnej i politycznej, a między innymi przeprowadziła akcję w zakresie zbiórki książek prawnych i z innych dziedzin naukowych celem przekazania ich powstającym bibliotekom przy Filii Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Rzeszowie, jak również Towarzystwu „Polonia”.

W wyniku tej akcji zebrano kilka tysięcy tomów cenych książek, przedstawiających dużą wartość nie tylko naukową, ale także piękną.

W akcji tej uczestniczyły wszystkie zespoły adwokackie naszej Izby oraz poszczególni jej członkowie, którzy dali dowód dużego zrozumienia potrzeb nowo powstającej placówki naukowej w Rzeszowie, jak również rodaków przebywających za granicą.

Władze uniwersyteckie podziękowały ofiarodawcom, wysyłając do nich odpowiednie listy oraz wydając publikację z imiennym wykazem wszystkich darczyńców.

Nadmienić należy, że Rada Rzeszowska jest członkiem wspierającym obu tych instytucji i ze swoich funkcji członkowskich, jak wynika z powyższych czynów, wywiązuje się należyć.

Adw. Mieczysław Cincio

### Izba szczecińska

Z inicjatywy Rady Adwokackiej w Szczecinie zorganizowane zostało przez Izbę zielonogórską i Izbę szczecińską w dniach 19—22 kwietnia br. seminarium szkoleniowe obejmujące następującą problematykę:

1. „Ekspertyza psychiatryczna — obszar i granice wątpliwości” — Oswald Danielak, lek. specjal. psychiatra, ordynator w Państw. Szpitalu Psychiatrycznym w Obrzycach.
2. „Współczesne socjologiczne teorie

przestępczości" — dr Jan Włodarek z Instytutu Socjologii UAM w Poznaniu.

3. „Spółdzielcze prawo do lokalu w aspekcie spadku i rozwodu” — adw. Lesław Myczkowski z Warszawy.
4. „Terminy nieostre w k.p.k.” — adw. dr Roman Łyczywek ze Szczecina.
5. „Zagadnienia odpowiedzialności karnej lekarza za skutki zabiegu” — adw. Zenon Matlak ze Szczecina.

Uczestnicy seminarium spotkali się z posłem na Sejm mgrem Henrykiem Stawskim, sekretarzem WK SD w Zie-

lonej Górze, który omówił prace Sejmu nad perspektywicznym programem budownictwa mieszkaniowego oraz odpowiadał na pytania z różnych dziedzin prawotwórczej działalności Sejmu.

W zajęciach uczestniczyło 33 adwokatów i 6 aplikantów adwokackich Izby szczecińskiej. Z ramienia Prezydium NRA uczestniczył w seminarium sekretarz NRA adw. Edmund Mazur.

Adw. J. Z.

#### Izba wrocławska

### **Adwokat Włodzimierz Harkawy**

W dniu 21 grudnia 1973 r. zmarł we Wrocławiu adw. Włodzimierz Harkawy, współzałożyciel i pierwszy kierownik oraz długoletni członek Zespołu Adwokackiego Nr 3 we Wrocławiu.

Jeszcze czynny poprzedniego dnia na salach sądowych, nieoczekiwanie zaniemógł i mimo bezzwłocznej pomocy lekarskiej zmarł, okrywając żalobą adwokaturę dolnośląską, której był jedną z najbardziej barwnych postaci.

Wniósł do zawodu ogromne doświadczenie życiowe, rzetelną wiedzę, znakomitą orientację prawną i sytuacyjną, wielkie poczucie humoru, którego przejawy krążyły wśród kolegów jako stale powtarzane anegdoty. Potrafił w jednej chwili rozładować niejednokrotnie napięte konflikty.

Czuły na nieszczęścia, śpieszył chętnie ludziom z pomocą, której potrzebę udzielenia dyktowało Mu gorące serce obrońcy.

W Zespole osoba Jego była powszechnie uznana.

Nie ograniczał się jedynie do wy-

konywania zawodu. Swoją wiedzę i doświadczenie przekazywał aplikantom, z których niejeden kształtował swą osobowość pod jego poważnym, pełnym dla nich życzliwości wpływem.

W pracy samorządu pełnił w różnych okresach rozmaite funkcje: kierownika Zespołu, wizytatora zespołów, zastępcy rzecznika dyscyplinarnego, wykładowcy w szkoleniu aplikantów, egzaminatora, współautora pierwszego regulaminu funduszu socjalnego. Należał do tych, na których władze samorządowe liczyć zawsze mogły.

Przedwcześnie zmarły w wieku 63 lat, zyskał sobie u tych, z którymi się stykał, wiele uznania i sympatii. Skromnym tego potwierdzeniem był bardzo liczny udział w uroczystości pogrzebowej koleżanek i kolegów-adwokatów, przedstawicieli sądów i prokuratur oraz ludzi spoza zawodu prawniczego.

Cześć Jego pamięci.

Adw. Jerzy Sobczak